

unge, raske Nordmænd ned paa Hotellerne, og jeg har aldrig nogen Sinde boet paa et Hotel, hvor der blev fejret saa vilde Orgier med Spiritus, som der blev her under denne Skyttefest. De sov ikke, men drak og svirrede hele Natten. Hvordan de skød efter alt det Drikkeri, skal jeg ikke kunne sige, men i hvert Fald var det frygteligt, som der blev drukket i disse 3 Dage. Hvor i al Verden faar I den Spiritus fra, som I har med? spurgte jeg en ung Gaardmandssøn. Vi brænder den selv oppe mellem Fjeldene, sagde han. Der er ikke ret mange, der har en lille Smule Fjeldparti, uden at de har Brænderi; dér brænder de baade Brændevin og Whisky, og hvad det hedder alt sammen. Det er paa den Maade, man opdrager Ungdommen til at blive ædruelig, det er den største Ulykke, der kan overgaa et Land, at dets unge saaledes vænnes til at begaa Lovovertrædelser i samme Øjeblik, Loven er vedtaget. Der er forleden Dag udkommet Norske statistiske Meddelelser vedrørende Forseelser imod Forbudsloven. For Byernes Vedkommende er Tallet for Drukkenskabsforseelser i 1920 31 304, i 1921 32 077 og i 1922 40 369; det er i et Forbudsland, hvor der ikke er til at opdrive noget som helst Spiritus nogetsteds.

Paa Landet er de tilsvarende Tal: 3 225, 3 451 og 4 342. Om Smuglerierne meddeler Tolddepartementet, at Antallet af Sager om Toldsvig med Brændevin og Vin i 1920 var 852, og at der konfiskeredes 8 866 Liter, i 1921 var Antallet 901 Sager og 16 989 Liter og i 1922 1 004 Sager og 92 591 Liter, et Bevis paa, at det er umuligt at hindre Indsmugling af Spiritus. Jeg har ogsaa opholdt mig i Amerika, men skal ikke komme nærmere ind paa Forholdene dér; de ligner dem i de to Forbudslande, jeg nu har skildret.

Jeg vil anse det for en Ulykke for vort Folk, om vi ved at indføre Forbud vilde bidrage til at faa disse Ulykker her. Skal vi ud i Ædruelighed, er der ingen anden Vej end Oplysning, man skal i Skoler og alle Vegne, hvor det lader sig gøre, oplyse Ungdommen om Spiritusens Skadelighed. I de mange Aar, jeg har færdedes i de politiske og faglige Organisationer, har jeg været Vidne til, at man er kommet bort fra at kunne more sig over drukken Mands Tale og naaet dertil, at man ikke taaler en drukken Mand paa Talerstolen i politiske eller faglige Organisationer, at drukken Mands Tale overhovedet ikke er taalt, og det skyldes ikke Lovbud, men kun Oplysning og det, at Arbejderne selv har indset, at uden Ædruelighed naar de ingen Vegne frem. Med saadanne Erfaringer for Øje bør man

vogte sig for at indføre Forbud, som ødelægger hele det Arbejde, der er udført i de mange Aar. Afholdsfolkene har gjort et stort og oplysende Arbejde, og jeg har stor Sympati for dem, saa længe de holder sig dertil, men naar de vil have Forbud, melder jeg Pas, saa har denne Bevægelse ikke den samme Berettigelse som før, da man arbejdede for frivillig Ædruelighed. Naar de kommer med Forbud, ødelægger de kun det Arbejde, der er gjort. Man skal være varsom med at lovgive paa den Maade, som Tinget nu er ved, og lave Forbudslove, som efter min Mening kun bliver til Ødelæggelse for Folket. Det ærede Medlem Hr. Heilesen talte om de Tusinder, der stod bagved ham, jeg kan med lige saa stor Ret sige, at der staar lige saa mange, maaske flere Tusinder bagved de Udtalelser, jeg er fremkommet med. Det er nemlig en Kendsgerning, at Afholdsbevægelsen, efter at Forbudssagen er sat paa Dagsordenen, er gaaet stærkt tilbage. Det har ikke ført til det, som de Herrer Afholdsfolk har ventet, nemlig Fremgang, men det modsatte. Hermed skal jeg slutte og anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod Lovforslaget.

Heilesen: Da det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen, som vi hørte, var i Finland, havde det maaske ikke været unaturligt, om han havde benyttet Lejligheden til at holde den Tale, han holdt her, for sine finske Partifæller. Det finske Socialdemokrati har siden sin Stiftelse haft Forbudet paa sit Program og har været de ivrigste for at gennemføre Alkoholforbudet, og alle de Forslag, der er fremsat i den finske Landdag i modsat Retning — det sidste Forslag er fremsat i denne Samling af den finske Rigsdagsmand Dr. Schaumann —, har stadig mødt Modstand hos det finske Socialdemokrati, som altid har været Forkæmper for Alkoholforbudets Opretholdelse i Finland. Det forekommer mig ogsaa, at den, der nærmere følger Arbejdet, som det har udfoldet sig i Finland, meget vel vil kunne forstaa dette, vil kunne forstaa, at netop de, der først og fremmest ønsker at hjælpe Proletariatet frem, hjælpe dem frem, der lever i Mørket og Ulykken, maa være paa den Side. Hvis man i øvrigt vil danne sig et virkeligt Begreb om, hvordan det finske Alkoholforbud har virket, er det jo ikke nok, saaledes som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har gjort det her, at meddele nogle spredte og tilfældige Erfaringer fra en Rejse i Finland. Saa maa man sammenligne Forholdene, som de var i Finland før Forbudet, og som de er nu, og hvis man ser